

Studiu de caz 1

Drumul Patriciei

-un scurt rezumat -

Clienta ne-a contactat împreună cu mama ei, după ce aceasta a auzit în cadrul unei emisiuni la o televiziune locală că organizația noastră se ocupă cu prevenția consumului de droguri. Mama simte că "drogurile au pătruns și în familia lor" și că "nu știe ce să facă cu fiica ei", mai ales în ceea ce privește fumatul de iarbă, deoarece așa ceva nu s-a mai întâmplat în familia ei și nici nu știe exact ce înseamnă acest lucru. Ne-a rugat să "facem ceva în legătură cu fiica ei", deoarece există din ce în ce mai multe certuri între ei trei (Patricia, tatăl adoptiv și mama) și se teme că "familia se va destrăma."

Am aflat că Patricia fumează, consumă alcool de mai multe ori pe săptămână, a încercat câteva droguri de petrecere, însă acestea nu au funcționat pentru ea. Nu avea nimic împotriva să fumeze iarbă, o relaxa, nu se simțea dependentă de ea, dar îi plăcea foarte mult "gașca care fuma iarbă", erau niște figuri grozave, îi plăcea să fie cu ei. Când ieșea cu ei, se droga în mod regulat.

Pe parcursul sesiunilor de consiliere, se conturează următoarea imagine despre abuzul de substanțe al Patriciei: simte că viața ei se destramă, este foarte deprimată din cauza conflictelor de acasă, ar dori să aibă mai multă încredere în sine, să înțeleagă mai bine cine este și încotro se îndreaptă. Îi place să fie cu băieții care fumează iarbă și nu poate să rămână pe dinafară. Patricia spune că cea mai bună perioadă pe care a trăit-o vreodată a fost în școala primară, când mergea la concursuri de storytelling și de recitare, ceea ce îi plăcea foarte mult. Se simțea specială, toată lumea o lăuda și îi acorda atenție. Ea s-a descris ca fiind o fată frumoasă, cu o voce specială în acea perioadă. Cea mai importantă persoană în această perioadă este bunica ei, cu care petrece mult timp, aproape că ea o crește. Se antrenează cu ea pentru concursuri și merge la spectacolele ei. Învăță foarte multe de la ea. Bunica este persoana de încredere care o îndrumă în anii de școală primară. Ei îi povestește tot și cu ea a vorbit despre ce carieră să aleagă. Era foarte nehotărâtă în această privință, pentru că fusese o elevă excelentă și până în ultimul moment nu a putut decide unde să meargă să studieze. Mama sa nu a fost în favoarea liceului și a decis să se îndrepte spre finanțe. S-a simțit bine în clasa sa și încă mai are prieteni de acolo. A așteptat cu mare entuziasm liceul, simte că s-a acomodat bine și nu a avut probleme cu învățatul. La sfârșitul primului an de școală, bunica ei a murit pe neașteptate. Patricia descrie acest lucru ca fiind cea mai mare tragedie din viața ei de până acum. Mama ei, spune ea, nu a fost afectată de pierderea bunicii sale și s-a întors la serviciu după doar câteva zile. Nu a putut face față plânsului și tristeții ei. Adesea țipa la ea când o vedea plângând.

Își articulează temerile, care se referă în principal la respingerea din cauza înfățișării sale. Încet-încet, cuvintele rostite se transformă în fapte și, pentru prima dată în viața ei, începe să fie atentă la ceea ce mănâncă și face jogging seara. Între timp, se mai întâlnește din când în când cu gașca de consumatori de iarbă. Iar după una dintre aceste întâlniri, mărturisește că nu

în compania lor se simte în siguranță, ci atunci când este drogată. Nu contează cum arată, dacă spune sau nu prostii, îndrăznește să fie ea însăși. Am abordat subiectul identității de sine, cu întrebări despre ce presupune să fii tu însuși fără iarbă.

Termină cu succes liceul și o lună mai târziu trece examenul de admitere, fiind acceptată la universitate pe locuri fără taxă. Toată lumea o sărbătorește, Patricia înflorește. Tatăl ei o invită în Italia, și nu îl refuză, dar nici nu spune da. Reflectează îndelung, discutăm argumentele pro și contra și, în cele din urmă, se decide să plece. Înainte de călătorie, petrec un weekend prelungit cu mama ei. Patricia profită de această ocazie pentru a-și spune supărările și durerile (am exersat acest lucru pe parcursul mai multor ședințe). Se întoarce cu sentimentul că a reușit să spună totul, că nu s-au certat, dar tot nu simte că s-a apropiat mai mult de mama ei pe atomul social. Mai degrabă, sesizează o perioadă de acalmie în relația lor.

Am lucrat cu Patricia aproape un an. Am terminat consilierea înainte de călătoria ei în Italia, cu mențiunea că mă poate contacta ori de câte ori simte nevoia să vorbească. Patricia a profitat de acest lucru. Ne-am întâlnit o dată pe lună înainte de mutare și din momentul în care a început universitatea. După șase luni, aceste întâlniri au devenit rare. Din când în când îmi scrie o scrisoare mai lungă în care îmi relatează despre cum stau lucrurile în viața ei. În esență, este bine. Își continuă studiile universitare, există un grup de prieteni în jurul ei, dar, în afară de alcool și țigări, nu consumă nimic altceva. Nu a mai fumat iarbă de atunci.